

Prawdziwe uwielbianie Boga

Ojciec szuka ludzi, którzy Go
uwielbią tak, jak On tego chce

Egzemplarz bezpłatny
Tytuł oryginału
Die wahre Anbetung
Der Vater sucht solche,
die Ihn so anbeten
Copyright 2018 i wydane przez
www.himmlisches-jerusalem.de

Kontakt
E-mail: halhlusz@gmail.com

Bóg szuka prawdziwych czcicieli

Chrześcijanie na całym świecie zgromadzają się w celu oddawania czci Bogu. To jest naturalne, bo tylko Bogu należy się cześć. Ale tylko nieliczni wierzący stawiają sobie bardzo ważne pytanie: Czy Bóg jest zadowolony ze sposobu w jaki oddają Mu cześć. Czy Bóg jest zadowolony z tego, gdy chrześcijanie w niedzielę modlą się do Niego, słuchają kazania, dają pieniądze na ofiarę, a potem idą do domów. Chrześcijanie mają różne zdania na temat sposobu oddawania czci Bogu. Wielu uważa, że uwielbiają Boga przez śpiewanie chrześcijańskich pieśni, bo przy tej okazji powstaje jakaś szczególna atmosfera. Inni uważają, że można oddać Bogu cześć modląc się, lub czytając wersety z Biblii. Jeszcze inni myślą, że ich całe życie jest oddawaniem czci. Decydujące pytanie brzmi: Jak oddawać cześć Bogu, aby **On** był z tego zadowolony. Jezus powiedział: *"Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w*

duchu i w prawdzie; bo Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali. Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie" (Ew. J. 4:23-24).

W Biblii nie znajdziemy wielu miejsc, gdzie pisze, że Bóg czegoś szuka. Jeżeli już czegoś szuka, to musi być to coś, co nie jest łatwo znaleźć. Bóg Ojciec szuka prawdziwych czcicieli, którzy *muszą* oddawać Mu cześć w duchu i w prawdzie. Bóg nie zaakceptuje każdej formy oddawania Mu czci. On pragnie jedynej, określonej formy. Jak wygląda forma oddawania czci, której Bóg Ojciec szuka?

W czasie Starego Przymierza Bóg dał Izraelitom, swojemu ludowi, konkretne przepisy, o tym jak mają Go czcić. Jego lud nie mógł oddawać Bogu czci według własnego upodobania. Bóg nakazał: "*Nie będziecie czynić tak, jak my tu dziś czynimy, każdy wszystko, co mu się podoba"* (5.Mojż. 12:8). Jeżeli już wcześniej Bóg dał jasne wskazówki jak

Jego lud ma Go czcić, to czy dzisiaj będzie wszystko tolerował i wszystko zaakceptuje? Jeżeli Bóg już w czasie Starego Przymierza wymagał, aby oddawano Mu cześć w określony sposób, to tym bardziej teraz, w czasie Nowego Przymierza, oczekuje od wierzących, by czcili Go tak, jak On tego chce! Dlatego powinniśmy ukorzyć się przed Bogiem i zapytać Go, jak chciałby być przez nas, wierzących, uwielbiony. Tylko Pismo Święte, które dał nam Bóg, może nauczyć nas właściwego uwielbiania Boga, które będzie Mu się podobało.

Jakiego oddawania czci oczekuje Bóg – w duchu i w prawdzie

Prawdziwymi czcicielami są ci, którzy Bogu Ojcu oddają cześć w duchu i w prawdzie. Wyraźnie powiedział o tym Pan Jezus, i jest to zapisane w Ewangelii Jana w rozdziale czwartym. Co to znaczy oddawanie czci w duchu i w prawdzie?

Oddawać cześć w duchu: Człowiek musi najpierw narodzić się na nowo z Ducha Bożego. *"Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego. Rzekł mu Nikodem: Jakże się może człowiek narodzić, gdy jest stary? Czyż może powtórnie wejść do łona matki swojej i urodzić się? Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest"* (Ew. J. 3:3-6). Narodzenie się na nowo, jest narodziem się przez wiarę i chrzest, i to czyni człowieka dzieckiem Bożym. *"Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego, którzy narodziли się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga"* (Ew. J. 1:12-13). Taki człowiek otrzymuje życie wieczne. I od tego momentu może nazywać Boga swoim Ojcem. *"A ponieważ jesteście synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do*

serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!" (Gal. 4:6). Od tego momentu zaczyna się nowe życie. Ponieważ uwielbiamy Boga w duchu, musimy na nowo uczyć się żyć codziennie według Ducha. *"Mówi więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobażali żądzы cielesnej. Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujemy"* (Gal. 5:16 i 25). Musimy więc poznać Ducha Bożego. *"Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże. Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg nikt nie poznał, tylko Duch Boży. A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył. Głosimy to nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę. Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo*

rozsądzać. Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi. Bo któż poznał myśl Pana? Któż może go pouczać? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej." (1.Kor. 2:10-16). To jest pierwszy warunek do tego, aby stać się prawdziwym czcicielem Boga.

Oddawać cześć w prawdzie: To jest drugi warunek oddawania czci Bogu. W języku greckim słowo "prawda" oznacza "rzeczywistość". Jeżeli Jezus mówi, że prawdziwi czciciele powinni oddawać Ojcu cześć w duchu i w prawdzie, to oznacza, że Bóg dzisiaj, w czasie Nowego Przymierza, chce otrzymać cześć w rzeczywistości. W Starym Przymierzu był tego tylko cień. Dlaczego? W Biblii jest podstawowa zasada. Czas Starego Przymierza był tylko cieniem i przygotowaniem, podczas, gdy czas Nowego Przymierza jest czasem wypełnienia i rzeczywistości.

O tej różnicy pisał Paweł: *"Niechże was tedy nikt nie sądzi z powodu pokarmu i napoju albo z powodu święta lub nowiu księżyca bądź sabatu. Wszystko to są tylko cienie rzeczy przyszłych; rzeczywistością natomiast jest Chrystus"* (Kol. 2:16-17). Wszystkie przykazania i nakazy czasu Starego Przymierza: jedzenie, picie, święta, nowie księżyca, sabaty itd., są tylko cieniem Jezusa Chrystusa. Pan Jezus wypełnił i urzeczywistnił wszystkie te rzeczy poprzez swoje ludzkie życie na ziemi, śmierć na krzyżu, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. Dobrym przykładem na to jest sabat. W 2.Księdze Mojżeszowej pisze, że Bóg nakazał swojemu ludowi obchodzenie sabatu, odpoczynku siódmego dnia. *"Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę, ale siódmego dnia jest sabat Pana, Boga twego: Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich namiotach. Gdyż w sześciu dniach uczynił*

Pan niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień sabatu i poświęcił go" (2.Mojż. 20:9-11). Ale kiedy na ziemię przyszedł Jezus, wtedy On sam był prawdziwym sabatem. Powiedział: "Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie" (Ew. Mat. 11:28). W czasie Starego Przymierza dzień sabatu był cieniem. W Nowym Przymierzu został zastąpiony przez Jezusa Chrystusa (rzeczywistość). Ta sama zasada dotyczy manny. Kiedy Izraelici byli na pustyni, Bóg dał im za pokarm mannę z nieba. Czytamy o tym w 2.Księdze Mojżeszowej w rozdziale szesnastym. Kiedy przyszedł Jezus powiedział o sobie: "Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił" (Ew. J. 6:51). Na pustyni manna była cieniem osoby Jezusa Chrystusa. Kiedy Chrystus, jako prawdziwy pokarm przyszedł na ziemię, zastąpił mannę.

A więc widzimy, że wraz z Jezusem Chrystusem przyszła rzeczywistość

wszelkiego cienia z czasu Starego Przymierza. To dokładnie odnosi się również do sposobu oddawania czci Bogu. Abyśmy mogli lepiej zrozumieć na czym, konkretnie dzisiaj, polega oddawanie czci Bogu, musimy dokładnie przypatrzeć się cieniowi ze Starego Przymierza.

Cień oddawania czci Bogu w Starym Przymierzu

W 5.Księdze Mojżeszowej, w rozdziale dwunastym, a dotyczy to czasu Starego Przymierza, czytamy o tym, że Bóg nakazał swojemu ludowi, jak ma Go czcić. Bóg nie chciał, aby Jego lud czcił Go tak, jak narody czciły swoich bożków. Dlatego Bóg szczegółowo pokazał Izraelitom, jak mają Mu oddawać cześć. *"Lecz będziecie szukać miejsca, które Pan, Bóg wasz, wybierze na swoje mieszkanie wśród wszystkich waszych plemion, aby tam złożyć swoje imię, i tam będzieś przychodził. Tam też będziecie przynosić wasze całopalenia i swoje rzeźne ofiary, dziesięciny i dary ofiarne swoich rąk, słu-*

bowane i dobrowolne, oraz pierworodne z waszego bydła i z trzody. Tam, przed obliczem Pana, Boga waszego, będziecie je spożywać i radować się całym waszym dobytkiem, wy i wasze rodziny, którymi ubłogosławił cię Pan, Bóg twój. Nie będziecie czynić tak, jak my tu dziś czynimy, każdy wszystko, co mu się podoba" (5.Mojż. 12:5-8).

W Biblii czytamy też, że Bóg wybrał górę Syjon, Jeruzalem, jako miejsce oddawania Mu czci. *"Albowiem Pan wybrał Syjon i chciał go na swoje mieszkanie. Tu miejsce odpoczynienia mego na wieki; tu zamieszkać, bo upodobałem je sobie"* (Ps. 132:13-14). Lud Boży musiał tam chodzić każdego roku, aby składać Bogu ofiary. Ofiarami były zwierzęta, plony ziemi, które na ołtarzu były spalane dla Boga. Wszystkie ofiary, których Bóg wymagał, są dokładnie opisane w 3.Księdze Mojżeszowej w rozdziałach od 1 do 7. Ofiary były dla Boga pokarmem, którym Bóg się radował. *"A kapłan spali to na ołtarzu*

jako pokarm ofiary ogniowej dla Pana"
(3.Mojż. 3:11).

Bóg również bardzo dokładnie określił czas, w którym należało obchodzić poszczególne święta. Trzy razy w roku – wiosną, latem i jesienią obchodzono Święta Pana. Wtedy lud schodził się w Jeruzalem i radował przed Bogiem. *"Trzy razy w roku zjawi się każdy mężczyzna spośród was przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które wybierze: w Święto Przaśników, w Święto Tygodni i w Święto Szalasów, lecz nie zjawi się przed Panem z próżnymi rękami"* (5.Mojż. 16:16) i (3.Mojż. rozdział 23). Skąd Izraelici brali zwierzęta i plony ziemi, które podczas świąt ofiarowali Bogu? Były one efektem pracy ludu na dobrej ziemi, do której Bóg ich wprowadził. Ofiary składane Bogu ku Jego czci, to były pierwociny ze zwierząt oraz pierwociny z płodów rolnych. *"A gdy wejdiesz do ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój, w posiadanie, i zajmiesz ją, i osiedlisz się w niej, to weźmiesz z pierwocin wszelkich płodów rolnych, jakie uzyskasz w ziemi,*

którą daje ci Pan, Bóg twój, i włożysz do kosza, i pójdziesz na miejsce, które Pan, Bóg twój, wybierze na mieszkanie dla imienia swego" (5.Mojż. 26:1-2). Jakie to ma znaczenie dla nas w czasie Nowego Przymierza?

Rzeczywistość uwielbiania w Nowym Przymierzu

My, chrześcijanie, obecnie żyjemy w czasie Nowego Przymierza. Bóg chce, abyśmy oddawali Mu cześć w prawdzie. Musimy wiedzieć, że wszystko, czego Bóg wymagał od ludu w czasie Starego Przymierza, a co odnosiło się do oddawania Mu czci, ma dzisiaj, w czasie Nowego Przymierza, duchowy odpowiednik i rzeczywistość.

1. Kto jest godzien uwielbienia – Bóg Ojciec

"Gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu. Albowiem Pan, którego imię jest "Zazdrosny", jest Bogiem zazdrosnym" (2.-Mojż. 34:14). Z tego wyraźnie widać, ko-

mu należy oddawać cześć. Cześć należy oddawać Bogu, i tylko samemu Bogu. Jezus potwierdził to, kiedy powiedział: *"Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali"* (Ew. J. 4:23). Jako chrześcijanie, powinniśmy mieć świadomość, że cześć oddajemy nie sobie, ale wyłącznie Bogu Ojcu. Nie chodzi o to, co nam się podoba, ale o to, co się Jemu podoba.

2. Kim są prawdziwi czciciele – Święte kapłaństwo

W czasie Starego Przymierza byli kapłani, którzy składali Bogu ofiary na ołtarzu. *"Następnie synowie Aarona, kapłani, ułożą owe części oraz głowę i tłuszcz na drwach, które są na ogniu na ołtarzu. Wnętrznosci jego zaś i nogi obmyją wodą. Kapłan wszystko to spali na ołtarzu jako ofiarę całopalną, ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana"* (3.Mojż 1:8-9). Bóg, od samego początku, chciał mieć królestwo kapłańskie. *"A wy będziecie mi królestwem kapłańskim i narodem świętym. Takie są słowa, które powiesz synom izraelskim"* (2.Mojż. 19:6). Bóg nie zmie-

nił swojego zdania w czasie Nowego Przymierza. *"Jemu, (Jezusowi Chrystusowi) który miłuje nas i który wyzwolił nas z grzechów naszych przez krew swoją, i uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Boga i Ojca swojego"* (Obj. 1:5-6). Dzisiaj wszyscy wierzący są kapłanami. To nie jest jakaś szczególna grupa ludzi, którzy zostali ustanowieni przez jakiś kościół. Bóg Ojciec chce, aby wszyscy chrześcijanie pełnili służbę kapłańską, i to w duchu i w prawdzie.

3. Gdzie jest miejsce oddawania czci Bogu – W Kościele, niebiańskim Jeruzalem

W Starym Przymierzu Bóg wymagał by oddawano Mu cześć tylko na jednym, jedynym miejscu. Było to wzgórze świątynne w Jeruzalem, na górze Syjon. Czytamy o tym w Psalmie 132. *"Albowiem Pan wybrał Syjon i chciał go na swoje mieszkanie"* (Ps. 132:13). Także w czasie Nowego Przymierza, Jeruzalem jest miejscem oddawania *prawdziwej* czci. Tylko teraz nie jest to ziemskie Jeruzalem, ale

niebiańskie. *"Lecz wy podeszliście do góry Syjon i do miasta Boga żywego, do Jerozalem niebieskiego ... do zebrania pierworodnych"* (Hebr. 12:22-23). Dzisiaj, w Kościele, wszyscy wierzący muszą mieć niebiańską naturę. Jak to jest możliwe? Wszyscy wierzący w Kościele muszą nauczyć się postępować w Duchu. Dlatego nie jest łatwo być Kościołem, który Bóg wybrał jako miejsce oddawania Mu czci. Bóg nie potrzebuje chrześcijańskich organizacji i kościołów, które zostały zbudowane według ludzkiej mądrości i zdolności. Nie wystarczy biblijna nazwa jakiegoś kościoła, ale budowniczym musi być sam Bóg. *"Oczekiwał bowiem miasta mającego mocne fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg"* (Hebr. 11:10).

4. W jaki sposób uczcić Ojca – Przez Chrystusa, który jest duchowymi ofiarami

Za czasu Starego Przymierza, Izraelici uwielbiali Boga przez składanie różnych ofiar. W 3.Księdze Mojżeszowej od roz-

działu 1 do 7 dokładnie opisane są ofiary wówczas składane. Dzisiaj, w czasie Nowego Przymierza, duchową rzeczywistością wszystkich ofiar jest Jezus Chrystus. Kiedy żył na ziemi, wszystkie ofiary, które były cieniem, zastąpił samym sobą, jako rzeczywistością (Hebr. 10:1-9). Bóg oczekuje, abyśmy codziennie doświadczali wspaniałego Chrystusa, jako duchowej rzeczywistości ofiar, po to, abyśmy w czasie święta mogli oddać Ojcu cześć w rzeczywistości. *"I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa"* (1.Ptr. 2:5).

O pięciu głównych ofiarach, których Bóg wymagał od swojego ludu, czytamy w 3.Księdze Mojżeszowej w rozdziałach od 1 do 7. Opiszemy krótko pięć głównych ofiar, którym odpowiada rzeczywistość w Nowym Przymierzu.

- **Ofiara całopalna** – wskazuje na konieczność doświadczania Chrystusa,

który we wszystkim był posłuszny Bogu Ojcu. Był całkowicie Mu oddany i był z Nim całkowicie jedno. „Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełnić wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał” (Ew. J. 6:38). „A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba” (Ew. J. 8:29). „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (Ew. J. 10:-30).

- **Ofiara z pokarmów** – wskazuje na to, że Jezus jest chlebem żywota. „Ja jestem chlebem żywota. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali; tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go spożywa. Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata” (Ew. J. 6:48-51). Ten chleb mamy jeść, aby Jego doskonałe, wspaniałe człowieczeństwo stało się naszą częścią.

- **Ofiara pojednania** – wskazuje na to, że przez Chrystusa możemy być całkowicie pojednani z Bogiem. Możemy mieć doskonały pokój z Bogiem i z ludźmi. *"Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka i pojednać obojdwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu"* (Ef. 2:14-18).
- **Ofiara za grzech** – wskazuje na to, że Chrystus chce nas uwolnić od panowania grzechu oraz usunąć korzeń grzechu. *"Wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panu-*

je. Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga. Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym" (Rz. 6:9-11).

- **Ofiara za przewinienia** – pokazuje, że drogocenna krew Jezusa oczyszcza nas ze wszystkich grzechów i przewinień oraz chce nas uświęcić. *"Kto mówi, że jest w światłości, a brata swego nienawidzi, w ciemności jest nadal"* (1.J. 1:9).

Jeżeli w naszym codziennym życiu doświadczymy Chrystusa jako duchowej rzeczywistości ofiar, to nasze życie zmieni się i zostaniemy przemienieni na Jego obraz. Doświadczymy Chrystusa, Jego całego bogactwa, w różnych sytuacjach codziennego życia. Zapamiętajmy sobie najkosztowniejsze doświadczenia Chrystusa, abyśmy mogli przynieść je Bogu Ojcu jako duchową ofiarę.

5. *Kiedy należy oddawać Bogu cześć – Podczas świętowania stołu Pana (Wieczery Pańskiej)*

W czasie Starego Przymierza, święta obchodzono trzy razy w roku. W czasie Nowego Przymierza stół Pana świętujemy w pierwszym dniu każdego tygodnia. *"A pierwszego dnia po sabacie, gdy się zbraliśmy na łamanie chleba, Paweł, który miał odjechać nazajutrz, przemawiał do nich i przeciągnął mowę aż do północy"* (Dz. Ap. 20:7). Stół Pana (łamanie chleba) został ustanowiona przez Boga po to, aby przynosić Mu duchowe ofiary i w ten sposób uwielbiać Go. W Ewangelii Mateusza w 26:17-29 pisze, że podczas obchodzenia święta Paschy, Pan Jezus nakazał wierzącym świętowanie stołu Pana do czasu powtórnego Jego przyjścia. W czasie Nowego Przymierza, wszystkie święta z czasu Starego Przymierza, są zawarte w stole Pana. Przy stole Pana przypominamy sobie, czego Chrystus już dokonał oraz to, że powtórnie przyjdzie jako Król.

Wszystkie siedem świąt, które Bóg ustanowił dla swojego ludu, opisane są w 3.Księdze Mojżeszowej w rozdziale 23. Święta podzielone są na dwie grupy i wskazują na to, co Pan dla nas uczynił.

Czego Chrystus dokonał w czasie pierwszego przyjścia

- **Święto Paschy** – wskazuje na to, że Chrystus jako Baranek Boży, niósł nasze grzechy. *"Nazajutrz ujrzał Jezusa, idącego do niego, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata"* (Ew. J. 1:29). Pan chce całkowicie wyratować nas z obecnego złego czasu. *"Który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyzwolić z teraźniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca"* (Gal. 1:4).
- **Święto Niezakwaszonych Chlebów** wskazuje na to, że musimy spożywać Jezusa jako prawdziwy chleb z nieba po to, aby przez Niego żyć. *"Jak mię posłał Ojciec, który żyje, a Ja przez Ojca żyję, tak i ten, kto mnie spożywa,*

żyć będzie przeze mnie" (Ew. J. 6:57). Mamy wymiatać z siebie wszelki kwas (np. grzech, religię, dyplomację, obłudę i wszelką złość). "Nie macie się czym chlubić. Czy nie wiecie, że odrobina kwasu cały zaczyn zakwasa? Usuńcie stary kwas, abyście się stali nowym zaczynem, ponieważ na naszą wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus. Obchodźmy więc święto nie w starym kwasie ani w kwasie złości i przewrotności, lecz w praśnikach szczerości i prawdy" (1.Kor. 5:6-8).

- **Święto Pierwocin** – pokazuje, że Chrystus zmartwychwstał po to, aby zniszczyć śmierć. *"A teraz objawionej przez przyjście Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, który śmierć zniszczył, a żywot i nieśmiertelność na jaśnie wywiódł przez ewangelię" (2.-Tym. 1:10). Dał nam zmartwychwstałe życie, abyśmy mogli przezwyciężyć w nas wszelką śmierć. "A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych,*

którzy zasnęli. Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. Tak też napisano: Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem ożywiającym". (1.Kor. 15:20-22 i 45).

- **Święto Tygodni (Święto Zielonych Świąt)** – wskazuje na to, że Chrystus wstąpił na tron Boży, aby stać się Głową Kościoła, *"I wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła". (Ef. 1:22)* oraz wylał Ducha Świętego dla budowy Kościoła: *"Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi"* (Dz. Ap. 1:8; 2:1-4).

Jezus Chrystus wypełnił całkowicie wszystkie cztery święta w czasie pierwszego przyjścia. Przy stole Pana myślimy o Jego wykonanym dziele do czasu aż przyjdzie powtórnie. *"A gdy oni jedli, wziął Jezus*

chleb i pobłogosławił, łamał i dawał uczniom, i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje. Potem wziął kielich i podziękował, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy; albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów. Ale powiadam wam: Nie będę pił odtąd z tego owocu winorośli aż do owego dnia, gdy go będę pił z wami na nowo w Królestwie Ojca mego. A gdy odśpiewali hymn, wyszli ku Górze Oliwnej" (Ew. Mat. 26:26-30). "A podziękowawszy, złamał i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje za was wydane; to czyńcie na pamiątkę moją. Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej; to czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją. Albowiem ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie". (1.Kor. 11:24-26).

Ostatnie trzy święta odnoszą się do drugiego przyjścia Pana.

Jak mamy przygotować się na powtórne przyjście Pana

- **Święto Trąb** – trąbimy wtedy, kiedy z miłością mówimy prawdę, aby zebrać lud Boży i ostrzec go (4.Mojż 10:1-10). *"I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające"* (Obj.18:4).
- **Święto Pojednania** – zapieramy się własnej duszy i podążamy za Panem. *"Wtedy Jezus rzekł do uczniów swoich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój, i niech idzie za mną"*. (Ew. Mat. 16:24).
- **Święto Szalasów** – żyjemy na ziemi jako obcy i pielgrzymi. *"Umiłowani, napominam was, abyście jako pielgrzymi i wychodźcy wstrzymywali się od cielesnych pożądliwości, które walczą przeciwko duszy"* (1.Ptr. 2:11). Jednocześnie przygotowujemy się na

nadchodzące Tysiącletnie Królestwo. *"Wszyscy pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi, będą corocznie pielgrzymowali, aby oddać pokłon Królowi, Panu Zastępów, i obchodzić Święto Szalasów. Dla tych zaś, którzy spośród rodów ziemi nie będą pielgrzymowali do Jeruzalemu, aby oddać hołd Królowi, Panu Zastępów, nie będzie deszczu. A jeżeli ród egipski nie będzie pielgrzymował i nie zjawi się, spadnie nań plaga, jaką Pan dotknie narody, które nie pielgrzymują, aby obchodzić Święto Szalasów. Taka kara spadnie na Egipt i taka kara spadnie na wszystkie narody, które nie pielgrzymują, aby obchodzić Święto Szalasów". (Zach. 14:16-19).*

Jeżeli w naszym codziennym życiu będziemy doświadczać rzeczywistości wszystkich świąt, i to wszystko będziemy przynosić do stołu Pana oraz cieszyć się tym, to znaczy, że będziemy przygoto-

wani na powtórne przyjście Pana. Wraz z wieczerzą, Pan ustanowił także uroczyste zgromadzenie, aby wierzący pamiętali o dziele Chrystusa i czcili Boga Ojca poprzez duchowe ofiary.

6. *Jak przygotować duchowe ofiary – Pracować na Chrystusie jako dobrej ziemi*

W czasie Starego Przymierza lud Boży musiał pracować na dobrej ziemi po to, aby przygotować ofiary dla uczczenia Boga. Dobrą ziemią była ziemia Kanaan, do której Bóg wprowadził lud po wyjściu z Egiptu i wędrówce po pustyni. Była to ponad miarę bogata i żyzna ziemia *"Gdyż Pan, Bóg twój, wprowadza cię do ziemi pięknej, do ziemi, gdzie bystre rzeki i źródła tryskają w dolinie i na górze; do ziemi pszenicy, jęczmienia, winnej latorośli, drzewa figowego i drzewa granatu, do ziemi drzewa oliwnego, oliwy i miodu; do ziemi, w której bez ograniczeń będziesz spożywał chleb i niczego ci nie będzie brakować, do ziemi, której kamienie są z żelaza i z której gór będziesz wydobywał*

miedź; gdzie będziesz jadł do syta i błogosławił Pana, Boga twego za tę piękną ziemię, którą ci dał" (5.Mojż. 8:7-10). Dzisiaj, w czasie Nowego Przymierza, Jezus Chrystus jest rzeczywistością dobrej (uroczej) ziemi. Paweł pisze o Chrystusie jako dziedzictwie świętych, a mianowicie dziedzictwie dobrej ziemi, którą otrzymaliśmy w Chrystusie. "Dziękując Ojcu, który was zdolnymi uczynił do uczestniczenia w dziedzictwie świętych w światłości" (Kol. 1:12). "Aby otworzyć ich oczy, odwrócić od ciemności do światłości i od władzy szatana do Boga, aby dostąpili odpuszczenia grzechów i przez wiarę we mnie współudziału z uświęconymi" (Dz. Ap. 26:18). Wierzący powinni przyjąć Chrystusa jako dobrą ziemię i w Nim chodzić. "Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w nim chodźcie" (Kol. 2:6). Aby przygotować duchowe ofiary dla naszego Boga i Ojca musimy nauczyć się codziennie chodzić w Chrystusie i gorliwie pracować na Nim jak na dobrej ziemi (2.Ptr.1:3-11).

7. *Celem uwielbiania Boga jest – przynoszenie Mu radości i nasza doskonałość*

Poprzez oddawanie czci Bogu Ojcu wypełniamy Jego wolę i przynosimy Mu radość. Jeżeli Pan pobudzi nasze serce, to będziemy tego pragnąć coraz bardziej. Bóg w swojej mądrości ustanowił sposób prawdziwego uwielbiania Go po to, aby wierzący mogli osiągnąć pełnię dojrzałości. *"Jego to zwiastujemy, napominając i nauczając każdego człowieka we wszelkiej mądrości, aby stawić go doskonałym w Chrystusie Jezusie"* (Kol. 1:28). *"Dlatego pominiawszy początki nauki o Chrystusie, zwróćmy się ku rzeczom wyższym, nie powracając ponownie do podstaw nauki o odwróceniu się od martwych uczynków i o wierze w Boga"* (Hebr. 6:1). Bóg dokładnie wie o tym, że ta droga zaprowadzi wierzących do celu. Na końcu Biblii pisze, że dojrzały wierzący staną się pierwocinami i ku zadowoleniu Ojca zostaną porwani. *"Są to ci, którzy się nie skalali z kobietami; są bowiem czyści. Podążają oni za Barankiem, dokądkol-*

wiek idzie. Zostali oni wykupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka" (Obj. 14:4).